

RAZMIŠLJANJA OKO MOJE ŠUPLJE GLAVE

Franjo Matanović

**vlastita naklada
Slavonski Brod, 2020**

Impresum:

naslov: RAZMIŠLJANJA OKO MOJE ŠUPLJE
GLAVE

autor: Franjo Matanović

vlastita naklada autora

mjesto i godina izdavanja: Slavonski Brod, 2020

URL:

<http://franjomatanovic.altervista.org/razmislanja-oko-moje-suplje-glave/> (pdf)

ISBN 978-953-48859-5-6

***Copyright ©
Franjo Matanović***

F.M.

neDostajemiviski

**RAZMIŠLJANJA OKO
MOJE ŠUPLJE GLAVE**

nova samoizdaja 6

Franjo Matanović

VI STE SIROTINJA

osjećam život u ljubavi
samo
jer nigdje drugdje osjećaja nema

sjećam se djetinjstva
u kojem mi ništa nije falilo
imao sam mlijeka i meda
voća i slobode igranja po travi
sve dok me u školi nisu poučili
vi ste siromašni jer nemate TV
vi ste siromašni jer nemate porculanske tanjire
vi ste siromašni jer nemate automobil
vi ste sirotinja jer ne idete na more
i poslije tih poduka
doista sam postao sirotinja
koji se stidi mlijeka i kukuruze
i krava i šljiva i seljačkih tradicija
na kraju sam se stidio i samog sebe

trebalo mi poslije nekih dvadeset
trideset godina da spoznam kako
oni takozvani bogati
nikada nisu vidjeli kravu
ni travu kako raste

ni pjev ptice

vidjeli su televiziju
vidjeli su šarenu laž
i tolika je patnja
i toliko boli
teško je bez ljepote
nemoguće bez ljubavi

NAJLAKŠE JE UBITI PJESNIKA

najlakše je ubiti pjesnika
oduzmeš mu riječi
oduzmeš mu pisanje
pjevanje
isjeckaš mu sve veze
sa dušom
i kad ne čuje pjev duše
nema ga

POLJUBI PA OSTAVI

sad sam skužio neke
greške odgoja
priznajem da sam bio
razmaženo dijete
uvijek sam želio birati

ovaj kolač mi se sviđa
ova majica mi se ne sviđa
ovo da
ovo ne

i onda bi mi rekli
(po ondašnjem običaju)
ako ti se ne sviđa
poljubi pa ostavi

može li mi tko objasniti
zašto sam to primjenjivao
na svijet žena

REĆI ISTINU JE NEMOGUĆE

osjećam život u ljubavi
samo je ljubav istinski opjevana

jedanput sam pričajući sa pjesnicima
i sličnima

zaključio da nema druge poezije
doli ljubavne

(da ne objašnjavam

ljubav prema osobi

domovini prirodi kosmosu

Bogu radu neradu smijanju...)

i vremena su pokazala

da samo istinska ljubav

prolazi kroz stoljeća

netaknuta

dok laži zablistaju zasvijetle nestanu

ovo je teška tema

jer reći istinu

i ne uvrijediti nikoga

je nemoguće

ali je nužno

govoriti istinu

govoriti ljubav

isjeći i sjećanja na laži
i osjetićeš ljubav

PJEVAJMO O LJUBAVI

pjevajmo o ljubavi
ne zaboravimo pjevati
zagospodari svojom sudbinom
pjevaj
jer ljubav je pjesma
pjevaj iz dubine pluća
protjeraj sve ispušne i ekološke plinove
neka te pjesma ozdravi
pjevaj
zaboravljajući što će te ismijavati
jer nisi pjevač
ako pjeva ljubav u tebi
vidjećeš da su savladani
sve ocjene i ogovaranja
vidjećeš da je pobijedilo tvoje
srce
da gospodariš
jer ti je ljubav gospodar
pjevajmo
ne zaboravimo pjevati

02/12/2008

NE ŽELIM PRESTATI ZAPISIVATI

ne želim prestati zapisivati
to što živim
i što moja prazna glava
ne izbriše nikad

ne želim se zaustaviti
na ovom razvaljenom putu
na ovoj stazi koja vodi na sve strane
(ili bolje rečeno nikud)

odlučno želim
dosegnuti cilj ciljeva svih
koji svatko od nas
traži teži želi

i ne može mi nitko lagati
da nema taj isti cilj kao i ja
kao i svi
i da ne zna što je

svi znaju
a lažu
sebe i djecu svoju
i varaju

i sve čine
da zamaskiraju
i opet je to nemoguće

26/11/2008

ČEPRKAO

čeprkao sam po osjećajima
(kao kokoš po đubretu)
i iščeprkao sam tugu
(kao ljudsko što je sve)

FRANJO PIŠI

piši franjo
ponovno piši
ne odustani
ne nestani
nego piši
ne obračaj pažnju
što drugi pišu
po zidovima
po novinama
po internetu
možda i znaju što pišu
možda ponekad i pročitaju
ono što napišu
a možda i ne čitaju
jer ne znaju
slušati kako pjeva
duša

(27/11/2008)

GLE DAM OKOLO NAOKOLO

gledam okolo naokolo
prepoznati upoznati
istinu
o tebi o meni
o svemu
možda sam se razmahao
isuviše naširoko navisoko
s naočalima

možda bih trebao samo zatvoriti
oči
i gledati
unutra
u jednu preciznu točku
koju često zovemo srce
savršeno fiksirati tamo
pogled svih osjetila
i možda naslutiti izdaleka
ono što često zovemo
prizivamo
tražimo
a kažu da je dovoljno
samo pustiti da dođe

KIŠA

kiša
me podsjeća
da nijedna znanost i
sve slično ne govore istinu
jer ja znam
da kad kiši
to su suze duša
što plaču nad
nama

SPAVAJ SAMA

spavaj sama
sanjaj i dozivaj u snu
ime od ljubavi
koje ne želiš
priznati
spavaj sama
to je tvoja sloboda

ŽELIO SAM TI POŽELJETI

toliko želja sam ti
želio poželjeti
ali ništa za to
samo ću ti čestitati rođendan
a ostalo neka bude kako bude
jer to ne ovisi ni o meni
ni o tebi
ni o željama

ORUŽJE

uvijek su me kudili
i vikali na me
zašto trčiš naprijed
zašto juriš ispred
ko ždrijebe pred rudu

zbog toga sam otišao u
poeziju
ovdje ti nitko ne galami
ovdje ti ne govore isto to
jer uobičajeno je da te ne razumiju
jer ne skuže
jer razumiju
kao bosanac vic
sutra
ili prekosutra
ili nikad

80-tih
kad sam počeo praviti
samoizdaje poezije
radio sam u vojnoj industriji
pravio tenkove
pravio to opasno oružje

znao sam prodaje se u Kuvajt
u Libiju i negdje još dalje
nemam toliki domet

90-tih

kad više nisam pravio
samoizdaje poezije
niti radio u vojnoj tvornici
jer su grmjeli topovi a muze šutile
zapucao je onaj tenk koji sam
pravio pravo po meni
jedva sam izvukao živu glavu

pravio sam oružje opasno
od kojeg umalo stradah

razmišljao sam
kako evo danas svi mi
pravimo isto tako opasno
oružje i sve mislimo
to će negdje drugdje
i po nekom drugom
neće po nama
svi mi danas proizvodimo
novac bez obzira kako
do njega doći

abortus
eutanaziju
zakon jačeg i bogatijeg
eksperimenti bez granica
život bez obitelji
život bez smisla

a tko zna
da sutra neće
kao i oni tenkovi po Bosni
po meni po svima
pa i po tvornici
koja ih je proizvela

AUTOBIOGRAFIJA ZA E.C.

Što se tiče dana rođenja: jedni mi govore ovako drugi onako a Mile matičar mi je uvijek izdavao rodni list tek poslije takse od jedne litre šljivovice; znači dan je nepouzdan ali godina bi mogla biti točna.

Što se tiče škola: započinjao sam raznorazne a ništa nisam završavao. Na kraju sam upisao školu života s nadom da ću je završiti.

Što se tiče pisanja: to je još od prije škole. U ono doba su skrivali svaki papir i olovku da ne uporpastim. Nije ni danas drugačije mada mi nitko ne skriva ni papir ni olovku.

Nagrađivan nikad nisam bio. Zapravo, najveća nagrada mi bijaše kad sam u školi tisuću puta morao napisati: “Ja volim Jelenu.” – koju sam bio malo počupao za kosu. (I bijah napisao dvije tisuće puta pa su me opet bili kaznili zbog upropašćivanja papira i olovki.)

Kažnjavan sam uvijek i svuda i za svašta. Dan-danas nezaobilazno plaćam kazne policajcima, birokracijama i svima koji kazne mogu izreći. Jedna od najtežih iz djetinjstva bijaše kad me izabraše za predsjednika razreda u osnovnoj školi – mogli su me izabrati za kralja ili

cara razreda, jer u bajkama nigdje nema predsjednika. Zato mi se ne sviđaju ti moderni nazivi.

Što se tiče objavljivanja: prvo sam pisao po zidovima škole, urezivao u koru drveta, po ogradama i gdje god bih stigao. Poslije bi bilo objavljeno po svim razredima tko je šarao zidove, ili bi bilo objavljeno koje kazne sam zaslužio ili koje kazne nisam platio...

Poslije sam izdavao “samoizdaje” koje sam pisao na starom pisaćem stroju i zatim ih u tvornici tenkova fotokopirao i dijelio svima. Uglavnom su se svi smijali makar i nisu razumjeli a poslije kad bi skužili o čemu se radi (posebno oni od vlasti i od policije) govorili su mi da to ne može se tako raditi u SFR Jugoslaviji jer mora biti sve svima jasno a ne da neki razumiju dan poslije, neki deset dana poslije a neki nikad.

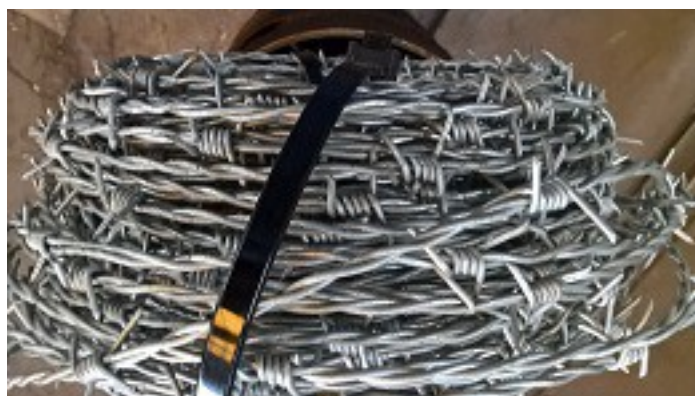
...a u Bosni su mi tiskali knjigu i to je priča za se: kad se završio zadnji rat u Bosni i došla ova demokracija tražiše po mojoj Bosni nekoga kome bi tiskali knjigu. Sa svim sredstvima tražiše: s kalašnjikovima i tenkovima, s radio postajama i novinama, pa se netko prisjetio da sam ja ono šarao po zidovima škola i ... i evo izašla ta knjiga. (A to što su tiskali 500 kopija i što sam knjigu

podijelio svima i tražim kome bih još dao – i što mnogi od mene bježe danas bojeći se da im ne dam i drugu neku - to je posebna priča.)

Evo me sad ovdje, daleko od Bosne ali među bosancima svih rasa, vjera i nacija, pravim cijevi za brodove i na svakoj cijevi napišem jednu ljubavnu pjesmu. To oni poslije prefarbaju i okomotaju sa svačim ali ispod, ispod svega oko svijeta plovi kako ljubav je nerazumljena ali jedina koja je zauvijek.

O AUTORU

Franjo Matanović rođen 1964. u Svilaju Donjem (BiH). Sin seljačke obitelji, odrastao u maloj, jednostavnoj, prostoj sredini; iznevjerio roditeljske nade o velikim školama te postao "stručni" radnik, što se kroz život pretvorilo u obični radnik. Kako obrazovanje tako i samonaobrazba svojim stihijskim valovima u doba propadanja komunističkog režima su ga proveli od socrealizma (škola) i klasičnog kršćanskog odgoja (obitelj) preko rock n rolla, modernizama i čiste klasike u samootkrivnje općeg kulturnog blaga. Stalna borba za opstanak i ostale nedaće nikada ne dopustiše punu realizaciju pisanja i zato isprekidani ciklusi zapisa u nekontinuitetu. Običan čovjek, obična naobrazba, običan život prostog smrtnika. 40-ak naslova u vlastitoj nakladi bez značajne literarne biografije i bez ikakve mogućnosti šutjeti.

kazalo

VI STE SIROTINJA	5
NAJLAKŠE JE UBITI PJESNIKA.....	7
POLJUBI PA OSTAVI.....	8
REĆI ISTINU JE NEMOGUĆE.....	9
PJEVAJMO O LJUBAVI.....	11
NE ŽELIM PRESTATI ZAPISIVATI.....	12
ČEPRKAO.....	14
FRANJO PIŠI.....	15
GLE DAM OKOLO NAOKOLO.....	16
KIŠA.....	17
SPAVAJ SAMA.....	18
ŽELIO SAM TI POŽELJETI.....	19
ORUŽJE.....	20
AUTOBIOGRAFIJA ZA E.C.	23
O AUTORU.....	27

original:
NOVA SAMOIZDAJA 6
Trst srpanj 2010
F.M. neDostajemiviski

franjomatanovic@gmail.com

ISBN 978-953-48859-5-6